

[Steen Folke]

der er nogle, der gør noget sammen. I årevis har unge i mange kommuner rundt omkring i landet krævet, at der blev oprettet ungdomsaktivitets- eller beboerhuse, de har tilbudt selv at være med til at bygge, istandsætte og indrette. Igen en virkelig meningsfyldt form for beskæftigelse, selv om hr. Erhard Jakobsen ikke forstår, hvad det vil sige – det hænger måske sammen med, at det er så meningsløst, hvad han selv beskæftiger sig med. Men det er gået meget trægt med at få noget op at stå, og på et tidspunkt er de unges tålmodighed bristet.

I København, Århus, Ålborg, Odense har grupper af unge selv taget gamle forladte bygninger i besiddelse og er begyndt at indrette dem til ungdomshuse, men oh, hvilket ramaskrig! Sikken fæl forbrydelse. Hvilken krænkelse af den hellige private ejendomsret! Tænk, uden politiets tilladelse og uden tilladelse fra 117 andre myndigheder at gå ind i disse huse, der har ligget tomme og ubrugte i måneds- eller årevis! Hr. Hagen Hagensen, hr. Egon Weidekamp og alle de andre vel-etablerede socialdemokratiske og borgerlige politikere skal nok sørge for lov og orden. Knippelsuppe, bulldozere og tåregas, det er dét, ungdommen har brug for. Og justitsminister Ole Espersen, æresmedlem i foreningen af nulevende danske helte ifølge den Blå Bog, har bakket lov- og ordenspolitikere op og roser politiet for deres glimrende og resolute indsats. Er der noget at sige til, at en del af de unge føler lede ved hele samfundssystemet? Ungdomsarbejdsløsheden er noget, som alle taler om, men som – i hvert fald til dato – ingen har gjort noget ved.

Det højt besungne demokrati, dette prægtige folkestyre, ser ikke ud til at kunne eller ville gøre noget for de unge. Tværtimod. Når de unge selv prøver at gøre noget, så lægges der alle mulige hindringer i vejen. Tag eksemplet fra ungdomshuset i Abel Cathrines Gade i København! De unge ønsker ikke at vælge nogen ledere, de har fået nok af det repræsentative demokrati og dets politikere. De ønsker et mere direkte og reelt demokrati, men så kommer hr. Weidekamp straks og kræver, at de skal lave en forening med formand, kasserer, revisorsuppleant og hele pi-betøjet. Den slags kan en overborgmester forstå, mens et mere direkte og reelt demokrati tydeligvis ikke lige akkurat falder i hr. Weidekamps smag.

VS siger, at det er godt, at de unge selv gør noget ved tingene i fællesskab, og vi opfordrer alle myndigheder til at fjerne de utalige hindringer, der lægges i vejen, når de unge selv kommer med konstruktive forslag. Ungdomsaktivitet, beboerhuse i alle landets kommuner på de unges og beboernes egne betingelser ville være et lille, men konstruktivt bidrag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden og dens skadevirkninger.

Keld Albrechtsen (VS):

Når regeringen taler om, at kommunerne skal iværksætte beskæftigelse for unge arbejdsløse, taler den først og fremmest om iværksættelse af flere beskæftigelsesprojekter af den gammelkendte type. Men disse beskæftigelsesprojekter fungerer allerede nu først og fremmest som sociale institutioner, som socialforvaltningerne bruger til at placere de mest belastede unge i. Projekterne løser i deres nuværende form ingen problemer på lang sigt.

Det, der skal gøres i stedet for at videreføre disse projekter eller iværksætte nye af de samme, er for det første at udvide boligbyggeriet, at satse voldsomt på udbygningen af alternative energiformer, at forbedre den offentlige service inden for sundhedssektoren, folkeskolen, socialektoren, den kollektive trafik osv. osv. Det er den slags forslag, VS til stadighed har fremsat siden 1976.

For det andet er det med hensyn til beskæftigelsesprojekterne nødvendigt at omforme disse til helt regulære arbejdspladser, hvor der opbygges en produktion af en vare, der virkelig er brug for. Der må på disse virksomheder indføres løn- og arbejdsforhold, der nøje svarer til dem, der findes på det øvrige arbejdsmarked, i stedet for som nu, hvor de unge skal gå til underbetaling og fyres igen, tre måneder før de bliver understøttelsesberettigede. Der skal ved disse virksomheder oprettes EFG-praktikpladser og indføres betalt undervisning i arbejdstiden. De produkter, der skal fremstilles på disse virksomheder, skal afsættes på helt regulær vis og ikke som nu i mange tilfælde blot skrottes.

Der kan f.eks. igangsættes virksomheder over hele landet, der producerer udstyr til vedvarende energi. Der kan igangsættes produktion af såkaldt blød teknologi, der både